

maa de ofte betales dobbelt saa dyrt, som de Indenlandske, der stilles ved Siden af dem, men hvilke sidste mange Gange, efter meget kort Tids Forløb, gjøre samme Tjeneste. Det ligger i Sagens Natur. Men lader man sig ved en saadan Sammenligning bevæge til at sige, at „fordi den eller den bliver betalt saaledes og saaledes for det og det Arbejde, hvilket sidste vi forøvrigt ikke her kjende, derfor maae vi ogsaa stille den samme Betaling i Udsigt for Andre“, saa tage vi meget feil. Her er nemlig en meget stor Forskiel paa Stillingens Beskaffenhed. Den Forretning at være med, den, der arbejder, den, der bygger, er meget mere besværlig, meget mere byrdefuldt, end at udøve Tilsynet med de Andre. Den, der udøver Tilsynet, kan komme paa Stedet til de Tider, der passe ham bedst, han kan selv uden at gjøre sig skyldig i nogen Forsømmelse, mangen en sletveirs Dag blive hjemme, og dog besørge sit Tilsyn meget godt; hvorimod den Anden, som skal besørge Arbejdet selv, skal, forat gjøre det tilgavn, være den Første paa Pletten og den Sidste derfra. Han har saaledes en langt byrdefuldere Forretning. Jeg har seet mange af den Art Arbejder, og deeltaget i mange af dem, og skaffet forskjellige Slags Folk til dem, og jeg er efter denne min Erfaring fuldkommen overbevist om, at det meget godt lader sig gjøre at faae en tilstrækkelig paalidelig Mand for den her omtalte Priis. De Arbejder, hvorom der her er Spørgsmaal, ere, naar Planerne ere undersøgte og Grundfætningerne, hvorefter der skal bygges, vedtagne, samt den, som har Overtilsynet, af og til kommer paa Jernbanelinien, aldeles ikke af nogen særdeles vanskelig Art. At udøve Tilsyn med dem er slet ikke forbunden med særdeles store Banskeligheder, og der behøves ikke i saa Henseende et større Kjendskab, end at det vil findes hos mange af de Mænd, som have vænnet sig til i en Række af Aar at styre Arbejder og Arbeidsfolk.

Indenrigsministeren: Den ærede Folkethingmand for Københavns 4de Valgkreds (Køibe) har udførlig udvillet det Utilraadelige i at vedtage en Afkortning i det Beløb, som af Udvalgets Majoritet er bragt i Forslag, og jeg troer, at dette saameget mere maa komme

i Betragtning, som den ærede Taler har et ganske særdeles Kjendskab til alle de heromhandlede Forhold. Saavidt jeg har opfattet de seneste Foredrag af den ærede Folkethingmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), er det heller ikke saameget den Betaling, som der er beregnet at skulle anvendes paa Skriverier under den kongelige Commissarius for Jernbaneanlægget, hvorimod der gjøres Indvendinger, eller som man troer behøve Nedsættelse, hvorimod Indsigelsen mere gjælder den Betaling eller Godtgjørelse, der skal tillægges den Ingenieurkorporation, som skal føre et specielt Tilsyn paa en vis Deel af Jernbanen. Denne Godtgjørelse vil, efter hvad der er beregnet fra Indenrigsministeriet, blive ialt 1600 Rbd., hvorunder indbefattes ikke blot hans Honorar, men ogsaa de Udgifter, som han kan have ved at skulle opholde sig paa fremmede Steder, og ved idelig at maatte flytte fra et Sted til et andet, og jævnlig der til anvende Kjøretøi. Herefter synes dog Beløbet virkelig ikke at være for høit ansat, især da der til at føre dette Tilsyn behøves en Dygtighed, der er sjalden at finde her. Vel er dette Noget, som jeg ikke er fuldkommen istand til selv at kunne bedømme, men det synes dog, at man i Tvivlsstilfælde som dette gjør bedst i at holde sig til de Mænds Dom herom, hvis særdeles Dygtighed og Sagkendskab der ingen Grund er til at betvivle. Da det derhos kun er en Bestilling for et Aar, forekommer det mig, at det Pengebeløb, som her er Spørgsmaal om, ikke kan komme i Betragtning ved Siden af det Tab, man kunde udsætte sig for, hvis Tilsynet ikke blev aldeles paalideligt. Naar den ærede Taler har meent, at man bedre kunde bedømme den Controls Nødvendighed, hvortil den omkvæstionerede Sum skal anvendes, naar man kjendte Udsalbet af den Voldgiftssag, som for Tiden verserer imellem den tilsynshavende Officeer paa den ene Side og Entreprenøurerne for Jernbaneanlægget paa den anden, maa jeg bemærke, at dette Udsald ikke endnu er bekjendt, og at man altsaa ikke kan dømme derefter; men jeg sætter, at Voldgiftskjendelsen blev til Fordeel for Entreprenøurerne, altsaa gif den tilsynshavende Ingenieurofficeer imod, saa troer